

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/176/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316219022
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2316219022.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného AK: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava Mýtna 48, proti žalovanej: D. I., nar. X.X.XXXX, bytom J., o zaplatenie 3.485,17 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 26Csp/183/2016-112 zo dňa 22. januára 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 26Csp/183/2016-156 zo dňa 14. júna 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením nad sumu 64,54 Eur vrátane III. výroku o náhrade trov konania r u š í a v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie I. výrokom konanie v časti 643,51 Eur zastavil, II. výrokom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.521,66 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.841,66 Eur od 126.09.2016? do 17.09.2016, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.821,66 Eur od 18.09.2016 do 10.10.2016, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.801,66 Eur od 11.10.2016 do 12.12.2016, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne 8,00 % ročne zo sumy 2.791,66 Eur od 13.12.2016 do 10.01.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.771,66 Eur od 11.01.2017 do 15.03.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.751,66 Eur od 16.03.2017 do 10.04.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.731,66 Eur od 11.04.2017 do 10.05.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.711, 66 Eur od 11.05.2017 do 09.06.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.691,66 Eur od 10.06.2017 do 13.07.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.671,66 Eur od 14.07.2017 do 14.08.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.651,66 Eur od 15.08.2017 do 11.09.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.631,66 Eur od 12.09.2017 do 11.10.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.611,66 Eur od 12.10.2017 do 10.11.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.591,66 Eur od 11.11.2017 do 12.12.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.571,66 Eur od 13.12.2017 do 12.01.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.551,66 Eur od 13.01.2018 do 20.02.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.541,66 Eur od 20.02.2018 do 23.03.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.521,66 Eur od 24.03.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní, III. výrokom priznal žalobcovi 100 % náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, s poukazom aj na procesné ustanovenie § 144, § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd vychádzal zo skutkových zistení, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, že žalovaná dňa 25.3.2009 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Triangel, zo strany banky (ako právneho predchodcu žalobcu pozn. odvolacieho súdu) bola uvedená žiadosť schválená dňa 27.3.2009, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.500,- Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 50,- Eur mesačne. Úverový rámec začala čerpať od 2.4.2009. Listom zo dňa 2.11.2013 vyhlásil právny predchodca žalobcu (v súlade s čl. V bod 33 písm. b/ Obchodných podmienok) okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

4. Právne uzavrel, že poskytnutý úver vo forme revolvingu nie je bezúročný, preto žalobe vyhovel. Žalovanej bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Z kreditných a debetných transakcií žalovanej vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu vyplýva, že žalovaná vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). V priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. S touto skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch (§ 3 ods. 6). V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 % označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 1.500,- Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 50,- Eur bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou spisu. O výške štandardnej ročnej úrokovej sadzby bola oboznámená aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Medzi stranami nebola sporná žalovanou uhradená suma 1.360,- Eur. Žalovaná suma 3.485,17 Eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťovného plateného bankou v súvislosti s poistením, pričom pozostáva z istiny 1.417,12 Eur, poplatkov 294,55 Eur, štandardného úroku 1.424,54 Eur a sankčného úroku 348,96 Eur. Okresný súd nedospel k záveru o existencii neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, rovnako ani k záveru ohľadne absencie náležitostí podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Procesne plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu plnej miery trov konania a trov právneho zastúpenia podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

6. Proti tomuto rozsudku výlučne II. výroku s výnimkou sumy 64,54 Eur podala odvolanie žalovaná, ktorým navrhla jeho zmenu a zamietnutie žaloby s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že okresný súd jej odňal ako spotrebiteľke zákonné právo na súdnu ochranu a konal v rozpore s újinným právom, pretože ex offio nepodrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole. Odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov, Súdneho dvora EÚ. Riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie. Zmluvu podpísala v dobrej viere ako predtlačenu, formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemohla ovplyvniť. Každá zmluva musí obsahovať presné označenie jej účastníkov, presne určený predmet zmluvy, presne zapísanú a poskytnutú sumu úveru - pôžičky, presne určenú cenu zmluvy ako odplatu, čas dokedy zmluva presne trvá, dátum konečnej splatnosti. Ak sú v zmluve odkazy na OP a VOP, ktoré upravujú povinné náležitosti a tieto sú nečitateľné ale ich nepodpísala, neprečítala, lebo pri podpise na to nebol čas, nie je nimi viazaná (poukaz na uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/245/2010). Vo vyjadrení ako aj na prvom pojednávaní poukázala na neprijateľné podmienky v zmluve. Poplatok za správu kartového účtu je vlastne plnenie zo strany dlžníka ako spotrebiteľa, za ktorý mu nebolo nič po materiálnej stránke dodané. Tieto poplatky nie sú v samotnej zmluve obsiahnuté a započítané do celkovej miery nákladov (rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 16C/30/2017). V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, uvedený nedostatok spôsobuje následok podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o

spotrebiteľských úveroch (rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/80/2016). Otázkou absencie údajov o RPMN v zmluve o revolvingovom úvere sa zaoberal Krajský súd v Žiline sp. zn. 7Co/136/2013, Krajský súd v Nitre sp. zn. 9Co/104/2014, Krajský súd v Prešove sp. zn. 19Co/64/2013. Ďalej poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/219/2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/53/2018. Z predložených dokladov vyplýva výška istiny 1.424,54 Eur, pričom ku dňu podania žaloby uhradila sumu 1.360,- Eur, preto je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 64,54 Eur.

7. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovanej sa nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), že odvolaniu žalovanej je možné priznať úspech, rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu vecne nesprávne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP) a vrátenie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. Žalobca sa pôvodne žalobou domáhal zaplata sumy 3.485,17 Eur, úroku z omeškania 8 % ročne zo sumy 3.485,17 Eur od 16.9.2016 do zaplata.

10. Uznesením č. k. 26Csp/183/2016-95 zo dňa 17.5.2018 okresný súd konanie v časti istiny 320,- Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 320,- Eur od 16.9.2016 do zaplata) zastavil.

11. Výrok I. (zastavenie konania v sume 643,51 Eur ako poplatky a sankčný úrok) napadnutého rozsudku nebol napadnutý odvolaním strán, preto nadobudol právoplatnosť.

12. Napadnutý II. výrok nebol v sume 64,54 Eur napadnutý odvolaním, preto v tejto sume nadobudol právoplatnosť.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne ak II. výrokom vyhovel žalobe (suma 2.457,12 Eur pozostávajúca zo sumy istiny 1.032,58 Eur /vyčíslenej ako rozdiel 1.417,12 - 320,- Eur - 64,54 Eur/ a štandardného úroku 1.424,54 Eur), úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.841,66 Eur od 12.9.2016 (16.9.2016 pozn. odvolacieho súdu) do 17.9.2016, zo sumy 2.821,66 Eur od 18.9.2016 do 10.10.2016, 2.801,66 Eur od 11.10.2016 do 12.12.2016, zo sumy 2.791,66 Eur od 13.12.2016 do 10.1.2017, zo sumy 2.771,66 Eur od 11.1.2017 do 15.3.2017, zo sumy 2.751,66 Eur od 16.3.2017 do 10.4.2017, zo sumy 2.731,66 Eur od 11.4.2017 do 10.5.2017, zo sumy 2.711,66 Eur od 11.5.2017 do 9.6.2017, zo sumy 2.691,66 Eur od 10.6.2017 do 13.7.2017, zo sumy 2.671,66 Eur od 14.7.2017 do 14.8.2017, zo sumy 2.651,66 Eur od 15.8.2017 do 11.9.2017, zo sumy 2.631,66 Eur od 12.9.2017 do 11.10.2017, zo sumy 2.611,66 Eur od 12.10.2017 do 10.11.2017, zo sumy 2.591,66 Eur od 11.11.2017 do 12.12.2017, zo sumy 2.571,66 Eur od 13.12.2017 do 12.1.2018, zo sumy 2.551,66 Eur od 13.1.2018 do 20.2.2018, zo sumy 2.541,66 Eur od 20.2.2018 do 23.3.2018, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.521,66 Eur od 24.3.2018 do zaplata).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 25.3.2009 žalovaná vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Triangel, ktorú dňa 27.3.2009 schválila a podpísala banka ako právny predchodca žalobcu. Účastníci tejto zmluvy sa dohodli na schválení úverového rámca vo výške 300,- Eur a Štandardnej mesačnej splátky - pevnej vo výške 10,- Eur. Ďalej, že účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorým sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu Klientovi. V čl. VI. bod 4 sa žalovaná vyhlásila pred podpisom Žiadosti sa oboznámiť s (a) OP, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol písomne doručený a prevzala ho. Záverom je uvedené, že OP, Cenník, Potvrdzujúci list sú súčasťou Žiadosti/Zmluvy. Z Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. účinných od 15.1.2009 čl. II bod 9 Úverový rámec a Štandardnú splátku je možné zvýšiť dohodou medzi Bankou a Klientom. Klient môže Banku požiadať o zvýšenie Úverového rámca a tomu zodpovedajúcej Štandardnej splátky písomnou žiadosťou doručenou Správcovi (čl. I Vymedzenie pojmov Správca je Consumer Finance Holding a.s. alebo taký iný subjekt, ktorý Banka poverí správou Kariet). Pokiaľ Banka zvýšenie Úverového rámca schváli, zašle Klientovi písomné potvrdenie o novej výške Úverového rámca a tomu zodpovedajúcej Štandardnej splátky. Žiadosťou zo dňa 10.9.2010 požiadala žalovaná o nový úverový rámec 450,- Eur, štandardnú splátku 15,- Eur. Žiadosťou zo dňa 9.9.2011 požiadala žalovaná o nový úverový rámec 750,- Eur, štandardnú splátku 25,- Eur. Žiadosťou zo dňa 16.4.2012 požiadala žalovaná o nový úverový rámec 1.050,- Eur, štandardnú splátku 35,- Eur. Žiadosťou zo dňa 21.11.2012 požiadala žalovaná o nový úverový rámec 1.500,- Eur, štandardnú splátku 50,- Eur. Výpoveďou zo dňa 2.11.2013 žalobca vypovedal zmluvu č. 31468909 a vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku vo výške 1.836,37 Eur, ktorú vyzval žalovanú zaplatiť do 10 dní od doručenia (doručené dňa 12.11.2013). Z výpisu z Bankomatky Triangel zo dňa 9.9.2016 za obdobie od 27.3.2009 do 31.8.2016 vyplýva výška debetných transakcií - 4.845,17 Eur, výška kreditných operácií 1.360,- Eur, konečný stav k 31.8.2016 suma - 3.485,17 Eur. Žalobca pripojil aj Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platný od 1.5.2009. Podaním zo dňa 15.5.2018 žalobca špecifikoval žalovanú sumu 3.485,17 Eur tak, že táto pozostáva z istiny 1.417,12 Eur, poplatkov 294,55 Eur, štandardného úroku 1.424,54 Eur, sankčného úroku 348,96 Eur.

15. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

16. Podľa § 3 ods. 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, písm. k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

20. Podľa § 4 ods. 3 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Odvolací súd tak ako aj súd prvej inštancie považuje vzťah medzi stranami za spotrebiteľský vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 27.3.2009, kedy došlo k prijatiu a schváleniu žiadosti zo strany žalovanej, na základe čoho sa žiadosť žalovanej stala zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. Okresný súd na prejednávanej vec správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Je potrebné predovšetkým upriamiť pozornosť zo spisu nesporne vyplývajúcu skutočnosť, že medzi účastníkmi bola dňa 27.3.2009 uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Podľa predložených listinných dôkazov neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere sú Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujúci list. Pričom k žalobe boli pripojené Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. (účinné od 15.1.2009). Revolvingový úver je úver s možnosťou obnovovania, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté finančné prostriedky opakovane až do výšky poskytnutého úverového rámca - limitu bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná, a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Vzhľadom na uvedené špecifiká revolvingového úveru pritom prakticky nie je možné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v čase jej uzatvorenia obsahovala všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. V prejednanom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver formou revolvingu (na základe kreditnej karty). Pri tejto forme úveru je stanovený „len“ tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania (pravidelnosť, výška a podobne) sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Nakoľko tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť. Na druhej strane však je možné stanoviť výšku RPMN pre určitú modelovú, východiskovú situáciu, vychádzajúc z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej podpisu. Je možné vychádzať napríklad z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru, výšky splátok (keďže je zjavné, že v zmluve bola stanovená štandardná mesačná splátka - pevná).

25. Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzavretia zmluvy medzi stranami riešil aj situácie, keď RPMN určiť nemožno. Podľa § 3 ods. 6 veta prvá tohto zákona však platí, že ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu RPMN, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Ide (mimo iného) o prípady revolvingových úverov, ktoré sú typické tým, že veriteľ úver neustále dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie úverových prostriedkov a časť na odplatu. Tým sa neustále menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Bez ohľadu na uvedené potom, ako okresný súd zistil, že v prejednanom prípade bol žalovanej poskytnutý revolvingový úver bolo povinnosťou okresného súdu preskúmať, či zmluva o revolvingovom úvere obsahuje, alebo neobsahuje náležitosti predpokladané v § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda, či si dodávateľ splnil svoju zákonnú povinnosť, resp. či bol o týchto podmienkach zmluvy spotrebiteľ oboznámený a akým spôsobom.

26. Záver súdu prvej inštancie, že úver poskytnutý žalovanej vo forme revolvingu nie je bezúročný a bez poplatkov je podľa odvolacieho súdu prinajmenšom predčasný s poukazom na nižšie uvedené. Okresný súd tento svoj záver odôvodnil tým, že v zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca predložil do spisu Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. účinné

od 15.1.2009, ktoré však neobsahujú indikatívny výpočet RPMN, na ktorý poukázal súd prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že prípadnú výšku RPMN nie je možné ustáliť ani z cenníka VÚB a.s. predloženého žalobcom, s indikatívnym výpočtom RPMN platným od 1.5.2009, teda až potom, ako bola zmluva medzi stranami uzavretá (dňa 27.3.2009). Taktiež odvolací súd konštatuje, že zistenie okresného súdu, že o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 % označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba ako aj výške schváleného úverového rámca 1.500,- Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 50,- Eur bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená vo forme mesačnej zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou spisu, z obsahu spisu nevyplýva. Žalobca do spisu doložil (iba) výpis z Bankomatky Triangel zo dňa 9.9.2016 za obdobie od 27.3.2009 do 31.8.2016, pričom výška úrokovej sadzba mala byť medzi stranami úverovej zmluvy písomne dohodnutá ku dňu uzavretia zmluvy (27.3.2009).

27. Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa podľa obsahu napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal indikatívnym výpočtom RPMN na konci zmluvy za podpismi účastníkov zmluvy, obsahujúce uvedenie (príkladmo) RPMN za vymedzených/konkrétnych okolností. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že predmetný „výpočet“ však mal byť obsahom úverovej zmluvy nielen prílohy zmluvy za podpismi účastníkov zmluvy bez možnosti dojednať podstatné náležitosti právneho úkonu.

28. V súlade s § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch odvolací súd dáva do pozornosti, že v čase uzavretia zmluvy by mala byť žalovaná písomne informovaná o ročnej úrokovej sadzbe. S poukazom na obsah úverovej zmluvy zo dňa 27.3.2009 sa javí, že údaj o ročnej úrokovej sadzbe neobsahuje. Ročná úroková sadzba je uvedená iba za podpismi účastníkov zmluvy pri príkladnom výpočte RPMN, ako je to už vyššie konštatované. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru je pre spotrebiteľa dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomostí o nákladovosti úveru (v časti úroku, ktorý možno považovať za podstatnú, dominantnú zložku celkových nákladov úveru). Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa na mieste požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť tohto údaja a musí byť obsahom zmluvy, ku ktorej účastníci zmluvy pristúpia a potvrdia ho svojím podpisom. To, že je v úverovej zmluve daný údaj uvedený až za podpismi účastníkov zmluvy, je nutné považovať vo svojich dôsledkoch ako absenciu údaja o ročnej úrokovej sadzbe, čo má tiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť záveru (§ 4 ods. 2 písm. h/ v spojení s § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch).

29. Odvolací súd dopĺňa, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy boli obsiahnuté v jednom dokumente, podmienkou však je, že zmluva o úvere bude obsahovať jasné a zrozumiteľné odkazy na iné písomnosti obsahujúce tieto náležitosti a že zároveň tieto iné písomnosti boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

30. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe i v časti úroku z omeškania 8 % ročne a 5 % ročne z jednotlivých súm špecifikované v odseku 1.

31. Čo je príslušenstvom pohľadávky vyplýva z § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok za omeškanie a náklady spojené s jej uplatnením. Závazkovým právnym vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok (§ 488 Občianskeho zákonníka). Pohľadávkou v zmysle tejto zákonnej definície je peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (v zmysle nároku na sankcie pre omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení k 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

35. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

36. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

37. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

38. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

39. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 je nepreskúmateľné.

40. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (i v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

41. Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu I.ÚS 26/94 obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

42. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto

domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08).

43. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie nárokom na úrok z omeškania uplatneným žalobcom v žalobe vôbec zaoberal, právne ho posudzoval (ani v zmysle uvedených príslušných zákonných ustanovení) a v súvislosti s jeho posúdením vykonal dokazovanie. Procesné dokazovanie je pritom objektívnym právom upravený postup občianskoprávneho súdu, ktorého cieľom je získanie skutkových a niekedy i právnych poznatkov významných pre rozhodnutie vo veci.

44. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

45. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví, ods. 2 ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

46. Z obsahu spisu vyplýva, že podaním zo dňa 15.5.2018 doručeným okresného súdu dňa 16.5.2018 (na č.l. 71) okrem iného žalobca zobral žalobu v časti sumy 643,51 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť (8 % ročne zo sumy 643,15 Eur od 16.9.2016 do zaplataenia) a konanie v tejto časti navrhol zastaviť. Napadnutým rozsudkom v I. výroku bolo konanie zastavené iba v časti sumy 643,15 Eur.

47. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie opomenul napadnutým rozsudkom rozhodnúť aj o čiastočnom späťvzatí žaloby v časti úroku z omeškania 8 % ročne zo sumy 643,15 Eur od 16.9.2016 do zaplataenia.

48. S poukazom na uvedené potom možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Prvoinštančný súd, ako už bolo konštatované, nevykonal dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie o nároku žalobcu vrátane úroku z omeškania, keď je jednoznačne neúčelné, aby dokazovanie v danej veci vykonával odvolací súd a tým nahrádzal činnosť súdu prvej inštancie. Tu potom nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je len prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania a nie vykonávanie celého ťažiskového dokazovania až na odvolacom súde, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou. Navyše žalovaný ako spotrebiteľ (čo súd prvej inštancie správne uzavrel) je slabšia strana v spore a s poukazom na znenie § 295 CSP (súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz), keď takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov.

49. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku nad sumu 64,54 Eur (vrátane III. výroku o náhrade trov konania) zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP) a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

50. Úlohou okresného súdu bude preto rozhodnúť o čiastočnom späťvzatí v zmysle podania žalobcu označeného v odseku 46, skúmať, či žalovaná bola pred uzavretím zmluvy informovaná o náležitostiach predpokladaných v § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, resp., či tieto zmluva o úvere obsahovala pri jej uzavretí, a to i s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti uvádzané odvolacím súdom, ktoré dosiaľ zo strany okresného súdu posudzované neboli. Odvolací súd poukazuje aj na to, že nemožno rezignovať ani na kontrolu dodržania ustanovenia § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V odôvodnení rozhodnutia je nevyhnutné uviesť aj citáciu aplikovaných právnych noriem, vysvetlenie, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú

aplikáciu práve týchto právnych noriem a dostatočnú argumentáciu pri ich výklade. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporého poriadku odôvodniť.

51. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

52. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).